خبر

از سوی وزارت خزانه‌داری امریکا
سیف تحریم شد

وزارت خزانه‌داری این کشور علیه نظام مالی ایران گسترش یابد که تحریم رییس کل بانک مرکزی ایران می‌تواند مقدمه‌ای بر این تحریم‌ها باشد. در این میان بانک مرکزی اروپا ممکن است هزینه خروج امریکا از برجام را برعهده گیرد و خود را با بانک‌های ایرانی وارد همکاری شود.

وزارت خزانه‌داری امریکا اعلام کرد که تحریم‌های جدیدی را علیه بانک مرکزی ایران اعمال کرده‌است. در بیانیه‌ای که روی وب‌سایت وزارت خزانه‌داری امریکا قرار گرفت این وزارتخانه تحریم‌های جدیدی را علیه ولی‌الله سیف، رییس بانک مرکزی ایران اعمال کرده است. پس از خروج امریکا از برجام وزارت خزانه‌داری امریکا در بیانیه‌های اعلام کرد که تحریم‌های هسته‌ای ایران که پس از اعمالی برجام لغو شده بود طی دوره‌های ۹۰ و ۱۸۰ روزه بازگردانده می‌شوند. این اولین بار است که امریکا رییس کل بانک مرکزی را تحریم می‌کند. پیش از آن بانک مرکزی ایران نیز مورد تحریم قرار گرفته بود که با توجه به برجام این تحریم‌ها از بین رفت اما با خروج امریکا از برجام به نظر می‌رسد تحریم‌های جدید

وزارت نفت: حکمی درباره «کرسنت» صادر نشده

روابط عمومی وزارت نفت، با صدور اطلاعیه‌ای اعلام کرد: «هماکسن، پرونده قرارداد کرسنت در مراحل پایانی داوری قرار دارد و هیچ حکمی درباره این پرونده صادر نشده. از این‌رو، محکومیت ایران نیز پرونده صادر نشده است و لذا هیچ حکمی درباره محکومیت ایران به پرداخت خسارت وجود ندارد». این اطلاعیه در حالی صادر شده که پیش‌تر برخی رسانه‌ها از صدور حکم داوری به نفع شرکت کرسنت و ثابت شدن تخلف وزارت نفت ایران در این پرونده خبر داده بودند. با این حال، وزارت نفت در اطلاعیه خود تاکید کرده است که «در صورت صدور حکم داوری، وزارت نفت ایران از حقوق خود در این پرونده دفاع خواهد کرد».

ادامه از صفحه اول

شیفته اشتباه

به راه‌حل دیگری بپردازیم؟ هدف این یادداشت پاسخ به این پرسش‌ها نیست، اما می‌کوشد تبیینی از محیط رفتاری سیاستمدار که آنها را برای سوگیری به سوی گزینه خطا، بیشتر مستعد می‌سازد، ارایه دهد. این یادداشت نشان می‌دهد که اگرچه یافته‌های ظاهر قهرمانانه، نسبت به راه‌حل‌های بغرنج و بی‌قهرمان، برای سیاستمداران محبوب و کم‌هزینه است اما غالبا برای کشور، مضر و پرهزینه است. به‌علاوه سیاستمدار در انتخاب راه‌حل، در معرض خطاهای شناختی، اغلب خطاهای روانی و در هیچ مجادلات احساسی است و تنها باید با آگاهی عمیق از این محدودیت‌ها و با نظارت نخبگان از خامیون ساده‌لوح، تا حدی به مشکلات دنیای واقعی نزدیک شود. این تلاش نیز به‌شدت پیچیده و دشوار است. بنابراین، به‌جای تلاش برای اصلاح شناختی در آن، می‌کوشد مصمانه‌تر به موضوع اشتباه را تداوم دهد، به این امید که نهایتا به طریقی قبل از خروج از موقعیت، زیان را جبران و آن را تبدیل به منفعت کند و منفعت را نیز ماندگار و پایدار سازد. این تلاش چند بعدی و سوگیری برای اثبات شایسته نبودن تصمیمات و سخنان قبلی خود، معمولا باعث بقا و تداوم در موقعیت و سپس حفظ و تشدید زیان برای کشور و ملت می‌شود چرا که برای تبیین چرایی خود، راه‌منطقی دارشده و در حال حاضر کشتی اشتباه‌داشته‌اشان.

سیفته دیگر خطاهای سیاستمداران، هیجانات، احساسات و هوس‌ها است. تمایل افراطی به قهرمانی و همچنددلی و درگیری با احساسات فردی در مورد رقبا، از جمله این قبیل هیجانات و منبع خطای سیاستمدار است. سیاستمدار احساسی این‌گونه نیست. او با تکیه بر قدرت عقل و تحلیل، بر این تلاش دل‌نه و خودش را در محل کنونی ظاهر کرده است. او به‌خوبی می‌داند و دیگران چیزی برای آموختن به آنها ندارند و ایمن انگیزه‌های ذهنی قوی برای نپذیرفتن هر نکته‌ای می‌شود که منبع آنها، از خارج از خود سیاستمدار است. همچنین سیاستمداران در برابر احساسات بغرنج، تمایل برای نیاز بیش‌تر سریع به آرزوها، نفرت از رقبا و طرف‌های منازعه و... هستند. از این منظر سیاست به‌جای سیاست‌مداری، نقش گویی بازی را برای بچه‌ها دارد. سیاستمدار وارد یک بازی شده و ممکن است در میانه میدان و هیاهوی بازی و فریاد تماشاگران، خود را در احساسات شده و هدف‌ها و عقلانیت خویش‌رانه برای نیل به آن را در بازی طولانی سیاست، فراموش کند. این دلیل بدیهی است که همواره سیاست جبرانه، خلاف مصلحت و منافع ملی نیست. اما برای سیاستمدار، تحت تاثیر احساسات بین یک سیاست خلاق؛ شجاعانه که هزینه‌اش را مردم بپردازند و یک سیاست و انتخاب معمولی و ساده که سودش را مردم ببرند، ممکن است سیاست دینی نیز اکیدا در معرض همه این خطرات و خطوات است که برای تصمیم‌گیری عقلایی در حکم دشمنی آشکار است که صحنه را برای فریب و وسوسه می‌آراید. البته راه حقیقی جلوگیری از اشتباهات سیاستمدار، نظارت قوی است و مونشکاشته اجتماعی مردم و نخبگان بر مسوولان و سیاستمداران است. اما سیاستمداران خود نیز باید بدانند که سیاست یک امکان و مکانیسم برای حفظ منافع جامعه و رفاقی آن و همزمان عرصه اشتباهات است. آنها زمینه‌ای برای قهرمانان فنا‌ناپذیر را در اورند. بلکه باید اشتباهات‌شان را مرتبا شناسایی کرده و برای خروج از آن چاره‌جویی کنند. جامعه نیز باید همواره در کنار نقد سیاستمداران و ضمن اینکه آنها می‌آموزد ایرانسان نیستند... سطحی از انتقاد را به کار ببرد که منجر به امور سیاستمدار به اشتباهاتش نیاشده و راه را برای خروج آرام آنها از موقعیت‌های اشتباه یا پذیرش رسمی خطا یا حتی بدون آن، بازنگاه دارد.

مریم نبی‌پور

بازار انرژی

«اعتماد» بررسی کرد
ارزان‌فروشی بنزین و گازوییل
غیرواقعی بودن قیمت سوخت، ایران را به بهشت قاچاقچیان تبدیل کرده است

تولید بنزین و گازوییل در کشور چه میزان است؟ چه میزان از این محصولات وارد تهران یا نقاط دارند؟ قیمت این دو نوع سوخت در ایران در مقایسه با کشورهای اطراف و در کنار آن کشورهای صنعتی و پیشرفته جهان چگونه است؟ آیا بهتر نیست که با کنار گذاشتن یارانه‌های انرژی تا حدودی تفاضای نوسازی خودرو را کاهش داد؟ آیا بهتر نیست که با کنار گذاشتن یارانه‌های انرژی، منابع حاصل از آن را به‌طور مستقیم به مردم پرداخت کر